

man maaske kan komme til Enighed. Jeg vil derfor ved Slutningen af Forhandlingen stille Forslag om, at man nedsætter et Udvalg, hvor vi kan faa de Spørgsmaal, hvorom der er Uenighed, underkastet en nærmere Prøvelse.

Eduard Larsen: Den økonomiske Situation, hvorunder dette Lovforslag nu paa ny kommer til os, er ganske overordentlig forskellig fra den, hvorunder det blev fremsat i Fjor. Som man vil erindre, indgik dette Lovforslag i den Finansplan, hvorefter der skulde fremskaffes Balance. Finansministeren har nu oplyst for os, ikke mindst overfor det høje Landsting, at han — maa jeg sige det ganske kort — ikke trænger til flere Penge, at der var fremskaffet Balance, at det Underskud, som Landstinget lagde saa stærk Vægt paa, kun var formelt. Den historiske Baggrund for dette Lovforslag er jo den, at Sparekommissionen anbefalede en Omlægning af den saakaldte Lokalporto for derigenem at hjælpe paa Balancen. Naar nu dette Motiv: Ønsket om at skaffe Balance, mangler, mangler i Virkeligheden Loven Motiv. Dette kunde gaa an, hvis Lovforslaget paa den ene eller anden Maade betød et afgjort Fremskridt enten for Postvæsenet eller for Almenheden, men det er saa langt fra Tilfældet, at Loven tværtimod vil betyde, at der lægges store Byrder paa Befolkningen.

Jeg skal ikke gennemgaa Lovforslaget i det enkelte. Jeg skal i denne Sammenhæng kun pege paa to Momenter. Det ene er det, som allerede er fremdraget af den ærede foregaaende Taler (Mortensen), og som vi havde Anledning til at protestere imod i Fjor, at man for Fremtiden skal betale 5 Øre for Ekspedition og Forsendelse af de postanmeldte Blade. Dette er beregnet at skulle give Statskassen en Indtægt af ca. 150,000 Kr., en Indtægt, der for en stor Del vil blive fremskaffet fra Smaafolk. De Folk, der er mere inde i det levende, pulserende, kommercielle og trafikmæssige Liv, skal nok vide at bestille deres Blad paa Postkontoret og faa det ad den Vej, men Smaafolk, f. Eks. Husmænd, der slaar sig sammen en 3—4 Stykker om at abonnere paa et Blad, gaar sædvanlig eller meget ofte den Vej, at de anmelder Abonnementet netop paa Bladets Kontor, og for dem vil Bestemmelsen medføre en Udgift. Det forekommer mig, at her har man netop et af disse mange Smaabeviser paa, at Loven vilde blive en Byrde for Almenheden.

Det andet Punkt, paa hvilket Loven sikkert ogsaa vilde blive en Byrde,

er det, der angaar den forhøjede Vægtssats, som er sat til 1 Øre pr. 100 g. Denne Forhøjelse af Vægtssatsen er for det første uheldig af den Grund, at den fremskaffer et finansielt Resultat, der er ganske uoverskueligt. For Tiden er sikkert alle Blade i en nødtvungen Vækst paa Grund af Konkurrencen. Alle Blade har for Tiden en Tilbøjelighed til at udvide deres Stofmængde, muligvis i nogen Grad under Indflydelse af det saakaldte nye Format, men det ligger ogsaa i, at man for at følge med i Konkurrencen og tilfredsstille hele Nutidens Kulturliv er nødsaget til at optage Stof, som man ikke tidligere har behøvet. Jeg skal i denne Henseende minde om, at Provinsbladene allerede for længe siden er begyndt at have en fast Landbrugstidende, den er, saa vidt jeg har kunnet se og følge, i bestandig Vækst. Endvidere optages nu meget ofte en Forsikringstidende. Nogle Blade slaar ind paa en Søfartstidende, man kunde ogsaa minde om Kvindetidende, hele Sider af Blade er jo nu Dameblade, og hvis man vil tage hele Familien med, kan man ogsaa nævne Børnetidende. I gamle Dage havde Bladene maaske en Gaadetidende, men nu har de i højeste Grad en Sportstidende. Jeg maa maaske her pege paa, at Forholdene i Provinsbyerne utvivlsomt stiler henimod en meget forøget Sportstidende i Bladene, thi det Sportsliv, der nu findes i København i saa udbredt Grad, er ganske sikkert ved at komme op paa Landet. Derfor kan man sige, at naar man for Fremtiden skal betale Bladernes forøgede Størrelse efter Vægt, betyder det en uafbrudt Vækst i Statens Indtægt, og det vil igen sige en Byrde paa det Næringsliv, om jeg maa kalde det saaledes, der her er Tale om. Der er Grund til at undersøge hele dette Forhold nærmere, og allerede derfor vilde det være heldigt, om Lovforslaget kom i et Udvalg og undergik en nærmere Prøvelse.

Dertil kommer endnu et Moment — det er det sidste Punkt, jeg skal berøre. Der er for nogle Blades Vedkommende foretaget en Beregning netop med Hensyn til dette Vægtforhold, som stiller hele Sagen i et meget misligt Lys. Som Bilag 2 til Landstingets Betænkning foreligger der en Skrivelse, der har den Mærkelighed, at intet Menneske kan se, hvorfra den stammer. Der staar Bilag 2, men der mangler Tilskrift: til hvem den er stilet, og der mangler Underskrift: hvem der har afsendt den. Det kan dog vist ikke være Tvivl underkastet, at den stammer fra Ministeriet og er en officiel Skrivelse.